

[Camre]

fuldstændig over på forkerte skuldre, vil jeg godt gøre opmærksom på, at det først og fremmest var ved forhandlingerne i december måned 1979, at der var partier, der ikke rigtig kendte deres besøgestid med hensyn til at føre en stram indkomspolitik, simpelt hen fordi de ikke ville betale den pris, som nu engang er prisen for en stram indkomspolitik.

Flygaard (DR):

Når man nu fra konservativ side så stærkt betoner, at man vil være med til en konsekvent indkomspolitik, skal det så forstås således, at man både vil være med til et pristop og til et lønstop? Ellers har det jo ikke nogen mening at formulere sig således fra konservativ side.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Nu er jeg ikke bemyndiget til at forhandle med retsforbundet om, hvordan regeringens politik skal være, men det konservative folkeparti har jo hele tiden haft såvel lønbegrænsning som prisbegrænsning på sit program.

Må jeg så sige til hr. Erhard Jakobsen, at den statslige ejendomsskat, som han nu bryster sig af er taget ud af forliget på grund af CD, har der altid kun været et mindretal for her i folketinget, og den kunne derfor aldrig gennemføres. Det, hr. Erhard Jakobsen og andre mindre partier nu får ansvaret for, er en skatte- og afgiftsforhøjelse, som forværrer landets økonomiske problemer.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Når jeg overhovedet finder anledning til at tage ordet ved denne debat, er det hr. Gammelgaards letsindige omgang med citater, der er baggrunden. Hr. Gammelgaard prøver at citere mig for at have sagt, at den momsforhøjelse, der her gennemføres, overhovedet ikke ændrer den økonomiske politik, og jeg forstod, at tilføjelsen om en forværret betalingsbalance også skulle opfattes som en udtalelse af mig. Jeg vil gerne sige, at det, jeg har sagt, er, at i forhold til vort oplæg dateret 7. april, som vi fremlagde den 8. april, er det forlig, der er indgået mellem fire partier, i sin samfundsøkonomiske virkning stort set

af samme karakter. Jeg har også tilføjet, at der er en række modsat rettede virkninger, der fører frem til dette resultat.

Må jeg så ikke sige til hr. Gammelgaard, at der er jo ingen som helst mening i at stille sig op på folketingets talerstol og sige, at man har lagt en anden politik frem, med 10 mia kr. i erhvervsinvesteringer, for vi har jo fået at vide, at det katalog ikke var et, der skulle gennemføres i sin helhed, og jeg er nødt til at sige til hr. Gammelgaard, at hvis man ville gå ud i erhvervsstøtteordninger af 10 mia kr.-størrelsen, fik man brug for moms og andre skatte- og afgiftsstigninger i væsentligt større omfang end dem, der er foreslået, og som er til behandling i dag.

Formanden:

Der er 22 sager på dagsordenen. Jeg tror, man vil have forståelse for, at jeg siger, at nu får hr. Gammelgaard ordet for sjette gang, og så håber jeg, vi kan slutte.

Gammelgaard (KF):

Og jeg skal så slutte med at citere finansministeren fra Berlingske Tidende den 20. maj i år, hvor finansministeren udtaler, at der ikke er foretaget særlige beregninger over virkningerne af det ny forlig. Forligspartierne har heller ikke under forhandlingerne fra regeringen fået en samlet oversigt over virkningerne af forligets indhold, men kun beregninger på virkningen af dele af det.

»Det er klart, at der er sket nogle ændringer i forhold til regeringens oprindelige udspil i kraft af forligsaftalen, men der er ikke tale om sådanne ændringer, at de kan give målelige udsving, der vil forandre de tidligere beregninger. Isoleret betragtet vil erstatningen af den statslige ejendomsskat med en momsforhøjelse betyde en yderligere forbedring af betalingsbalancesituationen allerede i 1980 og en lille forværring af arbejdsløsheden, men en række modsatrettede tendenser gør, at resultatet alligevel bliver næsten det samme.«

Og resultatet ved vi jo hvad er.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg synes, det er et fremskridt, at vi fra hr. Gammelgaard kan få citater, der er korrekte, og hr. Gammelgaard beviste jo her med sit